

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 43063

гр. София, 30.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 140 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИЛИНА ЛЮБ. ГАЧЕВА

като разгледа докладваното от ИЛИНА ЛЮБ. ГАЧЕВА Гражданско дело № 20231110104560 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Част втора, Дял първи от ГПК.

Образувано е по искова молба на А. Г. А. с ЕГН *****, чрез адв.Б. С. З., срещу “фирма“ ООД с ЕИК ***.

Ищецът твърди, че на 31.10.2022г., сключил с ответника, договор за паричен заем № 5866747, за сумата от 500 лв., платима на 7 месечни вноски.

Съгласно чл.1, ал.3 от договора, ответникът предоставял допълнителна услуга по експресно разглеждане на искането за заем, съгласно която на ищеца се начислявала допълнителна такса от 106,47 лв., която следвало да се заплати с погасителните вноски по заема.

Съгласно чл.4, ал.1 от договора, страните уговорили, че ищецът, в тридневен срок от сключване на договора се задължавал да предостави на ответника едно от следните обезпечения – поръчител /физическо лице/ или банкова гаранция, като в ал.2 е уговорено, че в случай, че обезпечение не бъде предоставено, ищецът дължи неустойка в размер на 70,98 лв., като заплащането на същата следвало да се осъществи с погасителните вноски по заема.

Ищецът твърди, че погасил изцяло задълженията си по кредита чрез извършване на плащания – на 31.10.2022г. – 5лв, такса за отпускане на заем; на 03.11.2022г. – сумата от 200 лв. и на 04.11.2022г. – сумата от 408,68 лв.

Ищецът твърди, че сключения между него и ответника, договор за паричен заем № 5866747, е нищожен на основание чл.10, ал.1, вр. чл.22 ЗПК, тъй като не е написан по ясен и разбираем начин; поради липса на съществен елемент от съдържанието му, а именно ГПР по кредита, тъй като същият бил посочен единствено като процентна величина, но без да са посочени ясно методиката и елементите, по които се формира същият, както и поради това, че действителният му размер надхвърля значително максимално установения такъв с разпоредбата на чл.19, ал.4 ЗПК и поради това счита, че целият договор следва да се обяви за недействителен на основание чл.22 ЗПК.

Ищецът твърди още, че процесния договор е нищожен и на основание чл.11

ЗПК, вр. чл.26, ал.1, пр.2 ЗЗД, тъй като клаузата за възнаградителната лихва противоречи на добрите нрави; липсва и уточнение на начина, по който се формира годишния лихвен процент по кредита, поради което договорът се явява изцяло недействителен по см. на чл.22 ЗПК, и ищецът дължи единствено чистата стойност на кредита.

Ищецът твърди, че клаузата на чл.1, ал.3 от договора за допълнителна услуга по експресно разглеждане на искането за заем, както и клаузата на чл.3, ал.2 от договора, предвиждаща заплащането на неустойка, са нищожни на основание чл.26, ал.1, пр.1 и пр.2 ЗЗД и чл.146 ЗПК, като неравноправни.

Ищецът, отправя искане ответникът, да бъде осъден на основание чл.23, вр. 22 ЗПК, вр. чл.55, ал.1, предл.1 ЗЗД, да му заплати сума в размер на 113,68 лв. – недължимо платена сума по договор за паричен заем № 5866747, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

Претендират се и сторените по делото разноски.

С исковата молба се отправя доказателствено искане за задължаване на ответника по реда на чл.190 ГПК, за представяне на посочените документи; искане за допускане на съдебно-счетоводна експертиза, с посочени в исковата молба, задачи; искане за издаване на СУ, с което ищецът да се снабди с информация от кредитните регистри на БНБ за всички сключени между страните договори.

Ответникът “фирма“ ООД с ЕИК ***, редовно уведомен, не е депозирал писмен отговор на исковата молба по реда и в срока на чл.131, ал.1 от ГПК.

От ищеца А. Г. А. срещу ответника “фирма“ ООД с ЕИК ***, са предявени обективно кумулативно съединени установителни искове с правно основание чл.26, ал.1, пр.1 и пр.2 ЗЗД, вр. 143, ал.1 и чл.146 ЗПК, за прогласяване нищожността на клаузата на чл.1, ал.3 от договора за допълнителна услуга по експресно разглеждане на искането за заем, както и клаузата на чл.3, ал.2 от договора, предвиждаща заплащането на неустойка, както и иск с правно осъдителен иск с правно основание чл.55, ал.1, предл.1 ЗЗД, за заплащане на сума в размер на 113,68 лв. – недължимо платена по договор за паричен заем № 5866747, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

Съгласно разпоредбата на чл.154, ал.1 от ГПК, разпределението на доказателствената тежест е, както следва:

За основателност на установителните искове, в тежест на ищеца е при условията на пълно и главно доказване да докаже, че сключения договор /отделни негови клаузи, са недействителни /нищожни/ на посочените основания; за основателността на осъдителния иск, в тежест на ищеца е при условията на пълно доказване да установи, че е заплатил на ответника твърдените в исковата молба суми, както и че същите са платени във връзка с процесния договор.

Съдът намира предявените искове за допустими, а исковата молба за редовна по смисъла на чл. 127 и чл. 128 от ГПК.

На основание чл.140, ал.3 от ГПК делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, за което да се призоват страните.

По направените с исковата молба, доказателствени искания, съдът намира, че искането с правно основание чл.190 ГПК е основателно, поради което следва да задължи ответната страна, в срок най-късно до провеждането на първото по делото открито съдебно заседание, да представи посочената в исковата молба документация, като ѝ указва последиците по чл.161 ГПК, при непредставянето.

По искането за допускане на съдебно-счетоводна експертиза, със задачите в исковата молба, съдът ще се произнесе в първото по делото редовно открито съдебно заседание, с оглед представянето на документацията по чл.190 ГПК от ответника.

По искането за издаване на СУ, с което ищецът да се снабди с информация от кредитните регистри на БНБ за всички сключени между страните договори, съдът намира същото за неоснователно, тъй като надхвърля предмета на доказване по настоящото производство.

Водим от горното и на основание чл.140 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 24.01.2024г. от 9:30 часа, за която дата и час да се призоват страните.

ПРИКАНВА *страните към спогодба, медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора.*

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл.190, ал.1 ГПК, ответната страна “фирма“ ООД с ЕИК ***, в срок най-късно до провеждането на първото по делото открито съдебно заседание, да представи посочената в исковата молба документация, като ѝ указва последиците по чл.161 ГПК, при непредставянето на същата.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за издаване на СУ, с което ищецът да се снабди с информация от кредитните регистри на БНБ за всички сключени между страните договори.

ОТЛАГА произнасянето по допускане на съдебно-счетоводна експертиза, със задачите в исковата молба, за първото по делото открито съдебно заседание.

ДА СЕ ВРЪЧАТ на страните преписи от настоящото определение. Определението не подлежи на самостоятелно обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____